

[Jens P. Jensen.]

ved kongelig anordning at gennemføre de bestemmelser, som det påhviler Danmark at iværksætte i henhold til den vedtagne konvention, som folketetinget i sidste folketingsår har godkendt, og som er blevet ratificeret den 10. juni 1968. Bestemmelsen i konventionen om mindstemål for fisk og mindre maskestørrelser i fiskeredskaber må overholdes, og da det er de samme bestemmelser som i de ældre aftaler, kan dette ikke være vanskeligt. Der er også nogle bestemmelser om fredningstider og enkelte fredningsområder, og det er naturligt, at når der træffes foranstaltninger til forbedring og forøgelse af havets rigdomskilder, må dette ind under kontrolforanstaltninger og regulering af den samlede fiskeintensitet for området. Dansk fiskeri er jo et meget betydeligt, indtægtsgivende og arbejdsydnende erhverv. Der investeres ret betydelige beløb i redskaber, i kuttere og i havne — jeg tænker her på den planlagte udvidelse af havnen på Rømø — og det er ikke alene havne; samtidig med havneanlæg er der også kystsikringen.

Det er glædeligt, at § 2 mildner straffene i forhold til loven af 1948; bestemmelsen må blive, som det nu er foreslået.

Eventuelle ændringer i nævnte konvention medfører jo, at der skal forhandles til forskellig side. Alle er klar over, at en regulering af fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav er nødvendig, og derfor vil vi fra det radikale venstre medvirke til dette lovforslags hurtige gennemførelse.

Storgaard: Den højtærede fiskeriministers forslag til lov om regulering af fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav er jo blevet til i samarbejde med fiskeriorganisationerne, og derfor kan vi inden for socialistisk folkeparti tiltræde det.

Arne Bertelsen: Mit parti kan tiltræde lovforslaget, som er en simpel og nødvendig følge af den i London i januar 1959 vedtagne konvention vedrørende fiskeriet i det nordøstlige Atlanterhav.

Danske hav- og fiskeribiologiske kredse betragter også denne konvention som et fremskridt, og lovforslaget giver blot fiskeriministeren de bemyndigelser, som er nødvendige for konventionens gennemførelse.

Den såkaldte afhøpningsbestemmelse, som er relativt let at udnytte, må vist også nærmest betragtes som en fordel af hensyn til enkelte ømtålige problemer.

Vi mener derfor ikke at have betænkeligheder ved at stemme for lovforslaget.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Det er mig en glæde at kunne takke alle partiets ærede ordførere for den tilslutning, de har givet til det foreliggende lovforslag. Der er blevet stillet mig et par spørgsmål, som jeg gerne vil søge at besvare.

Først et spørgsmål fra det ærede medlem hr. Chr. Christiansen vedrørende konventionens bestemmelser om hvillingemålene; det ærede medlem hr. Østergaard strejfede det samme spørgsmål, som jo har meget stor interesse for vore fiskere navnlig i det nordlige og østlige Jylland. Det ærede medlem hr. Chr. Christiansen konkretiserede spørgsmålet derhen: om jeg kunne besvare spørgsmålet om, hvor længe det ville vare, inden 10 pct.s reglen i de gamle hvillingebestemmelser kunne ændres eller blive bragt til ophør.

Det høje folketing er jo bekendt med, hvilke vanskeligheder det har forvoldt fiskerne, at industrifiskeriet ikke kan gennemføres i Kattegat og Skagerrak, uden at der kommer mere end de tilladte 10 pct. hvillinger med i fangsten. Det er et forfærdelig vanskeligt problem, også fordi hvillingen vanskeligt, når den er kommet med i fangsten, kan sorteres fra, og hvis den endelig kunne sorteres fra, ville det være i død tilstand. Det er bl. a. under hensyn til disse vanskeligheder, at jeg har fået en opfordring fra fiskeriets organisationer til at søge at bidrage til, at den nye konvention snarest muligt bliver sat i kraft. Den indeholder, som det ærede medlem hr. Chr. Christiansen gjorde rede for, en såkaldt afhøpningsklausul, i henhold til hvilken Danmark kan erklære, at det betragter sig som frigjort for hvillingekvantumbestemmelsen. I og for sig kan konventionen, og dermed også retten til at benytte afhøpningsklausulen, sættes i kraft straks — selv om klausulen har en termin på et år fra 31. marts 1959 — idet nu 7 af konventionslandene har ratificeret den. Jeg skal vist ikke offentligt kommentere grundene til, at England, som er depositar-